

за избавление—то имъ отъ Египетско—то робство. — Въ тѣхъ Пасхѣ е прѣдставенъ общанный Спаситель на свѣта, Иисусъ Христосъ, кой—то е щялъ да принесе самъ Себе въ жрътвѣ за да избави насъ отъ дияволско—то робство, сир. отъ грѣха и отъ смръть—тѣ съ Свое—то Въскръсение.

Въ сѣщѣ—тѣ ношѣ, откакъ свръшили пасхѣ—тѣ, Моисей повель Израилтяне—ты прѣзъ пустынѣ—тѣ до Червено—то море. А за да ся не бръкать въ пѣтѣ си, Самъ Богъ гы е прѣдводилъ денѣ въ облакъ, а ношѣ въ огненъ стлѣбѣ.

Послѣ това Фараонъ ся раскаялъ, зачто—то отпустилъ Израилтяне—ты, погнѣлъ гы съ силнѣ войскѣ и застигнѣлъ близо при Червено—то море, та да гы врьне назади, нѣ Богъ чюдесно избавилъ Израилтяне—ты, а погубилъ Египтяне—ты. Той раздѣлилъ съ силенъ вѣтрѣ море—то, та прѣминѣли Израилтяне—ти прѣзъ нѣго, като по сухо. Слѣдѣ тѣхъ влѣзлъ и Фараонъ съ войскѣ—тѣ си, нѣ море—то гы покрьло та ся издавили.

Законъ—шѣ и священо—шо писание.

Въ пятдесятый день послѣ откакъ излѣзли Израилтяне—ти изъ Египеть, Богъ ся явилъ на *Синайскѣ—шѣ Планинѣ* въ огнь, дымъ и жръбный гласъ, та имъ далъ чрѣзъ прѣдводителя имъ Моисея законъ.